

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10722** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 45в, ал. 5 във вр. ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1 от Закона за убежището (ЗУБ).

Образувано е по депозирана жалба от Е. А., [дата на раждане] в Руската Федерация (Г. И. М.), чрез пълномощника ѝ адв. Р. Т. срещу Решение № РПЗТ-44 от 08.11.2022 г., издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, жалбоподателката е настанена в център от затворен тип към ДАБ при МС до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на постановения административен акт. Твърди се, че жалбоподателката е с установена самоличност, въпреки че не е представила редовно издаден документ от компетентните органи на държавата ѝ по произход. В този аспект се сочи, че за неправомерно ползване на документ за самоличност, с който се е легитимирила пред граничните власти на ГКПП – К. – гръцка лична карта № АО128232 от 04.12.2019 г., издадена на Е. А. (А. А.), [дата на раждане] в Руската Федерация, Районен съд – Сливница е признан за виновна за извършено на 24.09.2022 г. престъпление по чл. 316 във вр. чл. 308, ал. 2 във вр. ал. 1 от НК (споразумение за решаване на НОХД № 724/2022 г. по описа на Районен съд – Сливница влязло в сила на 26.10.2022 г.) Г. И. М., [дата на раждане] в Руската Федерация, гражданка на Русия. С тези аргументи е

обоснована теза за липса на пасивна легитимация на адресата на оспорения административен акт, предпоставяща незаконосъобразността му. Изложени са аргументи и за липса на фактическа обосновааност на предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Твърди се, че спрямо жалбоподателката може да бъде приложена успешно обезпечителната мярка по чл. 45а от ЗУБ.

В съдебното заседание пълномощникът на жалбоподателката поддържа направеното искане за отмяна на оспореното решение по изложените съображения в жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Сочи, че материалният закон е приложен правилно, в съответствие с установените релевантни факти в административното производство. Позовава се на идентичност на заявените от жалбоподателката данни за самоличността ѝ в декларацията по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и информацията от системата „Евродак“. Застъпва становище, че в конкретния казус неправомерното поведение на жалбоподателката създава затруднения при установяване на самоличността ѝ и обуславя опасността от укриване в периода на провеждане на производството по подадената молба за международна закрила.

СПП не се възползва от възможността да участва в съдебното производство, включително и да представи становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като извърши цялостна проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

При извършена гранична проверка на 24.09.2022 г. около 20,30 ч. на ГКПП К., [община], на автоматизирано работно място № 10, трасе „Изходящи леки автомобили“, лице от женски пол се е легитимирало, ползвайки чуждестранен официален документ за самоличност – гръцка лична карта № АО 128232, издадена на 04.12.2019 г. на името на А. А. (Е. А.), [дата на раждане] в Руската федерация.

Тези констатации са послужили като основание за започване на наказателно производство спрямо лицето, легитимирало се с посочения документ за самоличност – образувано е досъдебно производство № 239/2022 г. по описа на Гранично полицейско управление (ГПУ) К.. Отправено е запитване до Дирекция „Международно -оперативно сътрудничество“ – МВР с писмо рег. № 4078р-15220 от 29.09.2022 г. за предоставяне на информация за установяване на данните за самоличността на лицето.

Едновременно с това, със Заповед рег. № 4379ПАМ-518 от 25.09.2022 г. на началника на ГПУ - К., на основание чл. 44, ал. 13 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), лицето Е. А. (А. А.), [дата на раждане] в Руската федерация, с неустановено гражданство по нейни данни, без документ за самоличност, е настанено в Звено за краткосрочно настаняване към Специализирания дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) към Дирекция „Миграция“ – МВР за срок от 30 календарни дни (л. 118 от делото).

На 30.09.2022 г. адв. А. Б., като пълномощник на А. А. А., [дата на раждане] в [населено място], СССР, е подал до председателя на ДАБ при МС писмо с вх. № КП-4406 (л. 114 от делото), към което е приложена саморъчно подписана молба за

международна закрила от доверителката му (л. 115 и л. 116 от делото). На 04.10.2022 г. жалбоподателката е попълнила саморъчно, в присъствие на преводач от руски език и на служители на ДАБ при МС – бланкова молба за предоставяне на международна закрила от властите на Република България, заведена с рег. № УП 21860 на 05.10.2022 г. (л. 100 от делото), както и Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ (л. 101 от делото). В тези документи, както и в саморъчно попълнените данни за самоличност в Регистрационен лист и приложението към него (л. 110 - 111 от делото) и в служебната информация, приложена към дактилоскопната карта Евродак (л. 104 и л. 103 от делото), жалбоподателката отразила, че е с етническа принадлежност „гъркиня“, [дата на раждане] в [населено място], с постоянен адрес - [населено място], Република Гърция, и имена Е. А..

С писмо вх. № КП-4474 от 04.10.2022 г. (л. 95 от делото), председателят на ДАБ при МС е уведомен за предприетите действия от разследващите органи за установяване самоличността на жалбоподателката. В същото е отразено, че от И. А. е отправено искане за снемане на пръстовите отпечатащи на лицето, легитимираше се с гръцката лична карта при опита да премине държавната граница на Република България, тъй като е обявена за невалидна (прекратена) „...получена чрез измама...Картата е предмет на разследване, касаещо организирана престъпна група, ангажирана с издаване по измамен начин на истински гръцки лични карти и паспорти.“

Сходна информация е предоставил и директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР с писмо рег. № 536400-42582 от 10.10.2022 г. (л. 96 от делото). В нея е посочено, че консул от Посолството на Република Гърция в [населено място] е заявил, че ползваните документи от жалбоподателката при граничната проверка - лична карта и свидетелството за управление на МПС са „със статут „изгубен/откраднат“ доколкото съществуват съмнения относно истинността им и самоличността на лицето, се извършват проверки.“

На 05.10.2022 г. жалбоподателката е депозирала саморъчна писмена молба до председателя на ДАБ при МС с искане да ѝ бъде разрешено да пребивава на адрес в [населено място] до приключване на производството по подадената молба за международна закрила. Към молбата е приложена нотариално заверена декларация от български гражданин, собственик на жилището (л. 93 - 94 от делото). В тези документи, както и в депозираната молба до състава на АССГ, разглеждащ жалбата срещу Заповедта на директора на ГПУ – К., издадена на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ (л. 92 от делото), жалбоподателката се е легитимирала единствено с имената А. А. А., посочени в документите за самоличност, които е представила и при граничната проверка на ГКПП К. на 24.09.2022 г. (л. 112 – л. 113 от делото).

Едва при проведеното на 18.10.2022 г. интервю от интервюиращи служители на ДАБ при МС, в присъствието на преводач от руски език и на упълномощения адвокат, представляващ я и в настоящото производство – адв. Р. Т., жалбоподателката е заявила, че документите за самоличност, с които се е легитимирала пред служителите на „Гранична полиция“ при проверката на 24.09.2022 г., са ѝ предоставени от неизвестен мъж на когото е заплатила сума от 350 евро. Посочила е други имена и дата на раждане, различни от тези, с които се е представяла до този момент пред служителите на ДАБ при МС (л. 69 - 78 от делото).

Ден по-късно – на 19.10.2022 г. в ДАБ при МС е постъпила допълнителна информация от разследващия ДП 239/2022 г. по описа на ГПУ – К. (л. 67 от делото), в която е отразено, че предстои на жалбоподателката да бъде повдигнато обвинение за

документно престъпление по чл. 316 във вр. чл. 308, ал. 2, предл. 1 от НК, въз основа на предоставена информация от Руските власти. Уточнено е, че в писмо рег. № В-19462 от 14.10.2022 г. на ДМОС се сочи, че е установено съвпадение между снетите отпечатъци от жалбоподателката за целите на производството за предоставяне на закрила и отпечатъците на руската гражданка М. Г. И., [дата на раждане], обявена за национално издирване за извършени престъпления по чл. 159, част 4 от Наказателния кодекс на Руската федерация – участие в организирана престъпна група, занимаваща се с извършване на измами, както и че в информационните масиви „Население“ няма регистриран гражданин на Руската Федерация с имена А. А.. В предоставената информация е отразено и, че М. е осъждана за длъжностни присвоения в големи размери (чл. 160, част 4 от Наказателния кодекс на Руската федерация).

С Решение № УП – ОК 24 от 24.10.2022 г., на основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, интервюиращият орган при ДАБ при МС е отхвърлил като явно неоснователна Молбата на Е. А. от 30.09.2022 г. (л. 40 - 44 от делото) за предоставяне на международна закрила. Решението е обжалвано с депозирана на 04.11.2022 г. в АССГ жалба вх. № 39710.

На 08.11.2022 г. директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е предложил на председателя на ДАБ при МС чуждата гражданка, подала молба за международна закрила на 05.10.2022 г., с имена Е. А., ЛНЧ [ЕГН] (л. 32 от делото) да бъде настанена в помещение от затворен тип, с оглед наличието на опасност от укриване и възпрепятстване на процеса по установяване на извършеното деяние. Уточнено е, че административното производство по молбата за международна закрила не е приключено, тъй като постановеното на 24.10.2022 г. решение от интервюиращия орган е обжалвано пред АССГ.

С Решение от същия ден – 08.11.2022 г. - № РПЗТ – 44 председателят на ДАБ при МС е приел, че са налице основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, поради което жалбоподателката Е. А. следва да бъде настанена в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството по молбата ѝ за предоставяне на международна закрила (л. 29 - 31 от делото).

Решението е връчено на жалбоподателката на 10.11.2022 г. в присъствието на преводач от руски език (л. 25 от делото). Разяснени са възможностите за обжалването му и правото на адвокатска защита.

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото административно производство, е процесуално допустима. Подадена е на 17.11.2022 г. от адресат на оспорения административен акт, в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 45в ал. 5, изр. първо от ЗУБ. Административен съд София-град е местно и родово компетентен да разгледа правния спор, на основание чл. 133, ал. 1, предл. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Страните не спорят по изложените фактически обстоятелства. Решение № РПЗТ - 44 от 08.11.2022 г. е издадено от председателя на ДАБ при МС в кръга на правомощията му по чл. 45в, ал.1 от ЗУБ. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ. Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

За да постанови оспореното решение, административният орган се е позовал на визираните в чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ основания и е приел, че „...чужденецът е подал молба за международна закрила, единствено с цел да забави разкриването или

да прикрие извършено деяние“. В този аспект е посочил, че молбата е подадена

- след като Е. А. се е легитимирила пред компетентните органи на ГКПП - К. с неистински документи за самоличност, правейки опит да отложи предприемането на последващи действия спрямо нея (да избегне наказателно преследване),
- без да е представила документи, които удостоверяват по безспорен и несъмнен начин самоличността и националността ѝ,
- без да са установени всички факти и обстоятелства, на които се основава искането ѝ за международна закрила,
- при наличие на реална опасност жалбоподателката да се укрие, ако не е настанена в център от затворен тип.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт - 08.11.2022 г. Към този момент председателят на ДАБ при МС е разполагал и с представената от разследващия орган информация, получена чрез ДМОС – МВР от Посолството на РГърция и от Руската федерация относно валидността на документите за самоличност, с които се е легитимирила при граничната проверка жалбоподателката. Към административната преписка е било приложено и постъпилото на 27.10.2022 г. заверено копие от одобреното и влязло в законна сила на 26.10.2022 г. споразумение по НОХД № 724/2022 г. по описа на Районен съд – Сливница (л. 46 – л. 48 от делото). Известно е било и установеното съвпадение между пръстовите и дланни отпечатъци на жалбоподателката и гражданката на Руската федерация с лични данни, предоставени официално на компетентните органи на наказателното производство, различаващи се от декларираните по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ при подаване на молбата за закрила.

Изложеното дава основание да се направи категоричен извод, че жалбоподателката, представила се и пред компетентните органи на ДАБ при МС с имена Е. А., посочвайки в саморъчно попълнените документи при подаване на молбата за международна закрила данните от неистинските гръцки документи за самоличност и лицето Г. И. М., личните данни, на което са предоставени официално на органите на досъдебното производство чрез ДМОС – МВР, са едно и също лице. Този факт не се оспорва от процесуалния представител на жалбоподателката и е признат и от нея при проведеното интервю на 18.10.2022 г.

Не се оспорва и фактът, че и към момента на провеждане на настоящото производство кандидатът за международна закрила не е представил валидно издадени документи, удостоверяващи самоличността и националността му, което покрива хипотезата на чл.45б, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. В този контекст, неоснователни са възраженията, че оспореният административен акт е издаден при липса на пасивна материална легитимация.

Грамматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ предпоставя извод, че всяка от визираните хипотези в т. 1 – т. 4 е самостоятелно основание за прилагане на предвидената мярка.

Установените в административното производство данни за водени наказателни производства на територията на Република Гърция и на територията на Руската федерация за престъпления, към които би могла да е причастна и жалбоподателката, в контекста на извършените от нея престъпления на територията на РБългария, за които е призната за виновна с влезлия в сила съдебен акт по НОХД № 724/2022 г. на Районен съд – Сливница, законосъобразно са преценени при индивидуалната

преценка на конкретния случай като предпоставящи приложението и на основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно-производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, неоснователна е и претенцията на процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на разноски.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А., [дата на раждане] (Г. И. М., [дата на раждане]) в Руската федерация, подадена чрез пълномощника ѝ - адв. Р. Т. против Решение № РПЗТ-44 от 08.11.2022 г. издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. чл. 45б, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е настанена в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: